

همدلی از پاسکاری خوش تر است!

جمع بندی

تیم اقتصادی دولت اختلاف نظر وجود داشته است. برای نمونه دولت پیش از ارائه رسمی بودجه بر درآمدی از راه مولدسازی تأکید بسیاری کرده بود، اما این حال سیداحسان خاندوزی، وزیر اقتصاد با آن مخالفت داشت و پیرامون امکان عملیاتی شدن آن شک و شبهه بسیار وارد کرده بود. اما در دیگر سو ما شاهد هماهنگی میان رئیس مجلس و نمایندگان بر سر مخالفت با بخشی از موارد مطرح شده بودجه ۱۴۰۱ مانند حذف ارز ترجیحی هستیم. همین هماهنگی نیز باعث شده مجلس به دوفوریتی از لحاظ حذف ارز ترجیحی نرسد. مطابق سخنان حسین میرزایی، نماینده اصفهان رئیس جمهور پیش از این لایحه‌ای دوفوریتی برای حذف ارز ترجیحی به مجلس ارائه داد اما

کارشناسان، نگران تبعات حذف یک باره ارز ترجیحی

در مورد اختلاف نظرهای بین دولت و مجلس بر سر اصلاح قیمت ارز گفت و گویی با غلامرضا مرحبا، سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی داشته‌ایم که در ادامه متن آن را می‌خوانید.

اهمکار، اینکه اختلاف نظر بین مجلس و دولت بر سر اصلاحیست از تبدیل به چالش و دعویین ۲ قوه نشود، چیست؟

مین گونه اختلاف نظرهای بین مجلس و دولت طبیعی است. مجموعه مایک مجموعه قانون گذار است و دولت مجری است. ممکن است این اختلاف دیدگاه‌ها به نفع نباشد. بر خصوص از ترجیحی باید گفت مظهر اول این موضوع، متخصصان، کارشناسان، مسئولان و دانشجویان در این حوزه، اختلاف نظر زیاد است. از طرفی تجربه ما معتمد هستند که این نوع قیمت گذاری ارز و این نوع مدیریت آن، فسادزاست و منافع کشور را به اتلاف می کشاند، از طرف دیگر بازم کثرت افرادی که با این موضوع درگیر هستند، اعتقاد دارند به هر حال ممکن است حذف یکباره، آن تبعاتی در جامعه داشته باشد و به بخشی از دهک‌های حاسر جامعه آسیب برساند و به معیشت آنان خسار وارد کند. ما در حال حاضر به صورت بالایی را تجربه می کنیم که حذف این نوع ارز در بعضی از کالاهای به تورم مستقیم و برخی دیگر، به دلیل تاثیر پذیر بودن و تورم انتظاری، موجب ایجاد تورم مضاعف خواهد شد. این احتمال وجود دارد اما به هر حال آنچه که اتفاق افتاده، آن است که در سال ۱۴۰۱، تخصیص از ترجیحی که کالاهای اساسی پیش بینی نشده است و مجلس هم کلیات این دوجه را تصویب کرده است. اما همان طور که در مجلس همکاران موافق تصویب کلیات دوجه از آن صحبت کردند و خود رئیس مجلس نیز در این باره سخنانی مطرح کرد، در بعضی کلیات، به بعضی از پیش‌بینی بدون قید و شرط آن نیست و بر تسبیری از مواد، نقطه نظر از دیدگاه‌هایی داریم که معتمد هستیم باید به آنها توجه شود. از جمله آنها، بحث ارز ترجیحی است که معتمدین در این باره دیدار و احوال‌های جایگزین را به مردم ارائه کنیم. یا پرداخت مستقیم است یا بحث کارت‌های اعتباری است یا هر روش دیگری که قرار شد در نظر گرفته شود. ما باید کاری کنیم که فشاری به مردم وارد نشود. درباره یارانه هم دولت تصمیم دارد یا یارانه را به مردم پرداخت کند. به هر سر این بود که در حصر حاضر و این روش صحیح نیست و درست به همت، این روش صحیح نیست. مجلس کلیات دوجه را تصویب کرده است. این طور نیست که مجلس و دولت خواهند در مسائلی همدیگر را مقصر جلوه دهند، برخی تصمیم‌ها به هر حال تبعاتی دارد و نگرانی‌هایی درباره آن تبعات وجود دارد. کلیات لایحه ارسانی از سوی دولت توسط مجلس تصویب نشده است، اما در جزئیات، در بحث‌هایی که در کمیسیون‌ها و در صحن اجتماع اتفاق خواهد افتاد بنده شخصاً امیدوار هستم که احوال‌های جایگزین ارائه شود. در حال حاضر، حذف یکباره ارز ترجیحی بدون احوال‌های جایگزین را، علی‌رغم تمام مفاسد و تبعات آن، تصویب کردیم.

ما بالاخره حل نشد آیا بهتر نیست مجلس
تک تک کند و از موضع خود کوتاه بیاورد
میمم خود بایستد؟

چه صلحت است عمل؟ می کند ولو اینکه
باشند. اجتهادهای دارد که طبق
اند، اما بحث تعامل هم اولویت دارد. ما کار
کنیم. با همراهی و مشورت به یک راه حلی
بکلات راحل کنیم و از آن مرحله عبور کنیم.
با دولت رئیس به جهت همسویی سیاسی
نه باشد. در برابر دولت قبل هم که با مجلس
خورد نمی شد که ما به خاطر همسو نبودن
رور را متوقف کنیم. آن تفاهم هم به موقع
به نیند ایجاد می شود. منافع ملی کشور

پس که با لایحه مخالفتی نکرد، با دقوفری
مقتد بود یک چنین کار مهم و حساسی
ری انجام گیرد. بانوجه به اینکه دیگر زمان
که همزمان شد، دولت هم می آمد. در لایحه
والتان در مسدود سیرش شاید اگر دیر زمان
نگی مستقر شده بود، راضی اگر دولت بودی
تقرار داشت یا ما در ماه های پایانی سال
ن صورت پیش نمی آمد. اما بانوجه به اینکه
بودیم و از طرف دیگر اعتباری که در بودجه
پیش بینی شده بوده به اتمام رسیده بود، در
۱۴۰۰، خیلی نمی شد این کار را انجام داد.
بانوجه به اینکه سال هم به پایان رسیده
شود، اما چیزی که در سال ۱۴۰۱ تصمیم
شود. ما آن بویاری که صحیح، منطقی و به
ست انتخاب خواهیم کرد. اگر جایی به این
ما اشتباه بوده است، قطعاً باید برای جبران
نیست و هیچ گاه این طور نبوده است که
ناری کنیم. عقل جمعی برای این است که
ما سد اگر جایی متوجه شویم تصمیم قبلی
باشد و شجاعت برای جبران اشتباه و پیمون
کرد.

بهادری جهری، سخنگوی دولت در توتیتی نوشتند که مجلس ارز ۴۲۰۰ را در بودجه ۱۴۰۰ حذف کرده و دولت مطابق قانون قصد حذف ارز ترجیحی را دارد. این درحالی است که مجلس نسبت به حذف ارز در سال ۱۴۰۱ مساعدیت دارد. به نظر می‌رسد دولت می‌خواهد بار تصمیم‌گیری خود را روی دوش مجلس بیندازد. بهتر نیست دولت اگر تصمیمی می‌گیرد، شجاعانه مسئولیت آن را بپذیرد؟

اگر این چالش بین قوا بالاخره حل نشد، آیا بهتر است
تا مجلس به دولت که مجری است، کمک کند و از
موضع خود کوتاه بیاید یا اینکه قاطعانه بر تصمیم خود
بایستد؟

بحث در اینجا بر سر مجلس و دولت نیست. بحث منافع ملی کشور است و هر دو طرف باید تلاش کنند تا چیزی که به منفعت اقتصاد کشور و مردم است، اجرا شود. اینکه مجلس بخواهد قدرت دولت را محدود کند یا دولت بخواهد مجلس را دور بزند، درست نیست و باید بررسی شود که چه چیزی

با اینکه مجلس در چندین نوبت قاطعانه در مقابل دولت ایستاده است که نمونه‌ای از آن رأی اعتماد به وزرای پیشنهادی آموزش و پرورش بود و نمونه‌ای نیز از ۴۲۰۰ ما شاهدیم که ریسی محترمانه برخورد کرده و حتی دوبار برای ارائه بودجه در مجلس حاضر شده است، این درحالی است که روحانی به‌طور مشهود به نفارت مجلس توجهی نمی‌کند و حتی تا زمان تحلیف در مجلس حاضر نشد. این رویکرد دولت را قحدر در راستای توجه به انتقادات سازنده می‌بینید؟

یک تصمیم درست با اجرای غلط ممکن است از بین برود و یک تصمیم غلط با اجرای درست ممکن است آثار نامطلوب کمتری داشته باشد. آنچه تاکنون رخ داده، نشان می دهد دولت در این زمینه با نقاط ضعف جدی مواجه بوده و باید آنها را اصلاح کند. جز اتخاذ تصمیمات بزرگ هیچ راهی برای اصلاح اقتصاد کشور وجود ندارد. رئیسی همت و عزم اتخاذ این تصمیمات را داشته اما تیم آن را ندارد.